

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	מט
הניזקין שמין להן בעידית, ובעל חוב - בביונית, וכתובת אשה - בזיבורית	[רבי יהודה]													מח: ■
אף כתובת אשה - בביונית.	רבי מאיר:													מח: ■
אין נפרעין מנכסים משועבדים במקום שיש נכס' בני חורין, ואפילו הן זיבורית.														מח: ■
אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית.														מח: ■
אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות ולמזון האשה והבנות מנכסים משועבדין														מח: ■
מפני תיקון העולם.														מח: ■
והמוצא מציאה לא ישבע, מפני תיקון העולם.														מח: ■
מפני תיקון העולם? דאורייתא היא, דכתיב: (שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם														מח: ג
לא צריכא אלא לרבי ישמעאל	אביי:													מח: ◇
מדאורייתא בדניזק שיימינן	דאמר: [רבי ישמעאל]													מח: ◇
קמ"ל: מפני תיקון העולם שיימינן בדמזיק.														מח: ◇
מאי רבי ישמעאל?														מח: ^
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק, דברי רבי ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]													מח: ◇
לא בא הכתוב אלא לגבות לניזקין מן העידית, וק"ו להקדש.	רבי עקיבא:													מח: ◇
ולר' ישמעאל, אכל שמנה משלם שמנה, אכל כחושה משלם שמנה?														מח: ג
הכא במאי עסקינן - כגון שאכלה ערוגה בין הערוגות, ולא ידעינן אי כחושה אכל אי שמנה אכל, דמשלם ליה ממיטב.	רב אידי בר אבין:													מח: ◇
אילו ידעינן דכחושה אכל משלם כחושה, השתא דלא ידעינן משלם שמנה? המוציא מחברו עליו הראיה	רבא:													מח: ג
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה עידית דניזק כזיבורית דמזיק	אלא אמר רב אחא בר יעקב:													מח: ◇
בדניזק שיימינן	רבי ישמעאל סבר:													מח: ◇
בדמזיק שיימינן.	רבי עקיבא סבר:													מח: ◇
מ"ט דרבי ישמעאל?														מח: ^
נאמרה (שמות כ"ב) שדה למטה ונאמרה (שמות כ"ב) שדה למעלה, מה שדה האמורה למעלה דניזק, אף שדה האמורה למטה דניזק	[רבי ישמעאל]													מח: !
מיטב שדהו ישלם דהאיך דקא משלם.	רבי עקיבא:													מח: ■
ור' ישמעאל?														מח: ג
אהני גז"ש ואהני קרא	[רבי ישמעאל]													מח: !
אהני גז"ש, לכדאמרן														מח: !
אהני קרא, דאי אית ליה למזיק עידית וזיבורית, וזיבורית דידיה לא שויא כעידית דניזק, דמשלם ליה ממיטב.														מח: !
לא בא הכתוב אלא לגבות לניזקין מן העידית, וק"ו להקדש.	רבי עקיבא:													מח: ◇
מאי ק"ו להקדש?														מח: ^
אילימא דנגחיה תורא דידן לתורא דהקדש														מח: !
(שמות כ"א) שור רעהו אמר רחמנא - ולא שור של הקדש														מח: ג
אלא לאומר הרי עלי מנה לבדק הבית, דאתי גזבר ושקיל מעידית														מח: !
לא יהא אלא בעל חוב, ובעל חוב דינו בביונית														מח: ג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
וכ"ת, קסבר ר"ע: בעל חוב שקיל בעידית כניזקין												!	◇	מט:	
איכא למיפרך: מה לבעל חוב שכן יפה כחו בניזקין, תאמר בהקדש שכן הורע כחו בניזקין?												?	◇	מט:	
לעולם דנגחיה תורא דידן לתורא דהקדש, ור"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא													!	◇	מט:
שור של הקדש שנגח לשור של הדיוט - פטור, ושל הדיוט שנגח לשור של הקדש, בין תם ובין מועד - משלם נזק שלם.	דתניא, ר"ש בן מנסיא:												!	◇	מט:
אי הכי, ממאי דבעידית דניזק כזיבורית דמזיק פליגי? דלמא דכ"ע בדניזק שיימינן, והכא בפלוגתא דר"ש בן מנסיא ורבנן קמילגי, דר"ע סבר לה כר"ש בן מנסיא, ור' ישמעאל סבר לה כרבנן													?	◇	מט:
א"כ, מאי לא בא הכתוב? ועוד, מאי ק"ו להקדש?													!	◇	מט:
(שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק, דברי רבי ישמעאל	עוד, הא אמר רב אשי, תניא בהדיא: [רבי ישמעאל]												!	◇	מט:
מיטב שדהו של מזיק ומיטב כרמו של מזיק.	רבי עקיבא:												!	◇	מט:
לעולם מתני' ר"ע היא	רבינא:												!	◇	מט:
מדאורייתא בדמזיק שיימינן	דאמר: [רבי עקיבא]												!	◇	מט:
ור"ש היא, דדריש טעמא דקרא	[רבי שמעון]												!	◇	מט:
ומה טעם קאמר, מה טעם הניזקין שמין להן בעידית? מפני תיקון העולם													!	◇	מט:
מפני מה אמרו הניזקין שמין להן בעידית? מפני הגולנים ומפני החמסנין, כדי שיאמר אדם: למה אני גזול ולמה אני חומס? למחר ב"ד יורדין לנכסי ונטולין שדה נאה שלי, וסומכים על מה שכתוב בתורה מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם, לפיכך אמרו הניזקין שמין להן בעידית	דתניא, אמר ר"ש:												!	◇	מט:
מפני מה אמרו בעל חוב בבינונית? כדי שלא יראה אדם לחבירו שדה נאה ודירה נאה, ויאמר: אקפוץ ואלונו כדי שאגבנו בחובי, לפיכך אמרו בע"ח בבינונית.													!	◇	מט:
אלא מעתה, יהא בזיבורית													?	◇	מט:
א"כ, אתה נועל דלת בפני לוויין.													!	◇	מט:
כתובת אשה - בזיבורית, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]												!	◇	מט:
בבינונית.	רבי מאיר:												!	◇	מט:
מפני מה אמרו כתובת אשה בזיבורית? שיותר ממה שהאיש רוצה לישא, האשה רוצה לינשא.	רבי שמעון:												!	◇	מט:
דבר אחר: אשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציאה אלא לרצונו.													!	◇	מט:
מאי דבר אחר?													^	◇	מט:
וכ"ת, כי היכי דכי מפיק לה איהו תקינו לה רבנן כתובה מיניה, כי נפקא איהי נמי ליתקני ליה רבנן כתובה מינה? ת"ש: אשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציא אלא לרצונו, אפשר דמשהי לה בניטא.													!	◇	מט:
כתובת אשה בזיבורית.													!	◇	מט:
לא אמרן אלא מיתמי, אבל מיניה דידיה - בבינונית.	מר זוטרא בריה דרב נחמן:												!	◇	מט:
מיתמי, מאי איריא כתובת אשה? אפילו כל מילי נמי													?	◇	מט:
אין נפרעים מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית	דהא תנן:												!	◇	מט:
אלא לאו מיניה													?	◇	מט:
לעולם מיתמי, וכתובת אשה איצטריכא ליה, ס"ד אמינא משום חינא אקילו רבנן גבה, קמ"ל.													!	◇	מט:
כתובת אשה - בבינונית	רבא: ת"ש, רבי מאיר:												!	◇	מט:
ממאן?													^	◇	מט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אילימא מיתמי									!			מט:
לית ליה לר"מ הא דתנן:								⚡				מט:
אין נפרעים מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית?	[תנן]							⚡				מט:
אלא לאו מיניה									!			מט:
בזיבורית	מכלל דרבנן סברי:											מט:
לא, לעולם מיתמי, ושאינו כתובת אשה, משום חינא.									!			מט:
הניזקין שמין להן בעידית, ובעל חוב - בבינונית, וכתובת אשה - בזיבורית	אביי, ת"ש:									⚡		מט:
ממאן?									^			מט:
אילימא מיתמי										!		מט:
מאי איריא כתובת אשה? אפילו כל הני נמי										⚡		מט:
אלא לאו מיניה												מט:
הכא במאי עסקינן - כגון שנעשה ערב לנזקי בנו, לבעל חוב בנו, ולכתובת כלתו, והאי כי דיניה והאי כי דיניה, ניזקין ובעל חוב דמחיים גבו, איהו נמי כי מגבי - כמחיים מגבי, כתובת אשה דלאחר מיתה גביא, ולאחר מיתה ממאן גביא? מיתמי, איהו נמי כי מגבי - כלאחר מיתה מגבי.	רב אחא בר יעקב:										!	מט:
ותיפוק ליה דערב דכתובה לא משתעבד בקבלן.											⚡	מט:
קבלן אף על גב דלית ליה נכסי ללוה משתעבד - שפיר	הניחא למאן דאמר:										!	מט:
אי אית ליה משתעבד, אי לית ליה לא משתעבד, מאי איכא למימר?	אלא למאן דאמר:										⚡	מט:
איבעית אימא: בדהו ליה ואישתדוף											!	מט:
ואיבעית אימא: כל לגבי בריה שעבודי משעבד נפשיה.											!	מט:
ערב דכתובה - דברי הכל לא משתעבד	איתמר: [דברי הכל]										■	מט:
קבלן דבעל חוב - דברי הכל משתעבד	[דברי הכל]										■	מט:
ערב דבעל חוב וקבלן דכתובה פליגי:											■	מט:
אע"ג דלית ליה נכסי ללוה משתעבד	איכא למ"ד:									◆	■	מט:
אי אית ליה משתעבד, אי לית ליה לא משתעבד.	ואיכא למאן דאמר:									◆	■	מט:
והילכתא בכולהו, אע"ג דלית ליה משתעבד, בר מערב דכתובה, דאע"ג דאית ליה לא משתעבד מאי טעמא? מצוה הוא דעבד, ולא מידי חסרה.											■	מט:
מעיקרא דתקנתין, יותר ממה שהאיש רוצה לישא אשה רוצה לינשא ואי ס"ד מיתמי, האי משום דיתמי הוא	רבינא, ת"ש:										⚡	מט:
תיובתא דמר זוטרא תיובתא.											■	מט:
מר זוטרא בריה דרב נחמן משמיה דרב נחמן:	שט"ח היוצא על היתומין, אע"פ שכתוב בו שבה - אינו גובה אלא מן הזיבורית.										■	מט:
אביי:	תדע, דבע"ח דיניה בבינונית, ומיתמי בזיבורית.										■	מט:
א"ל רבא:	הכי השתא, בעל חוב דיניה מדאורייתא בזיבורית, כדעולא										⚡	מט:
דאמר עולא:	דבר תורה בעל חוב בזיבורית, שנאמר: (דברים כ"ד) בחוץ תעמוד והאיש וגו', מה דרכו של איש להוציא? פחות שבכלים, ומה טעם אמרו בע"ח בבינונית? כדי שלא תנעול דלת בפני ליון										⚡	מט:
וגבי יתמי אוקמוה רבנן דאורייתא, אלא הכא כיון דיניה מדאורייתא בעידית, אפילו מיתמי נמי בעידית.											⚡	מט:
אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית, ואפילו הן ניזקין	ולרבא, והתני אברם חוואה:										⚡	מט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא ניזקין דינן מדאורייתא בעידית										ז		ג
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה עידית דניזק כזיבורית דמזיק, ורבי ישמעאל - היא										!		ד
מדאורייתא בדניזק שיימינן, ומפני תיקון העולם תקינו רבנן בדמזיק	דאמר: [רבי ישמעאל]									!		ג
וגבי יתמי אוקמה רבנן אדאורייתא.										!		ד
איני?										ז		ג
אין נפרעין מנכסי יתומים אלא מן הזיבורית, ואפילו הן עידית	והתני רבי אליעזר ניותאה:									ז		ד
מאי אפילו הן עידית? לאו א"ג דכתיב עידית בשטרא										ז		ג
לא, מאי עידית? שפאי עידית, כדרבא										ז		ד
הזיק זיבורית - גובה מן העידית, שפאי עידית - גובה מן הבינונית	דאמר רבא:									ז		ד
וגבי יתמי אוקמה רבנן אדאורייתא.										ז		ד
אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית.												ג
יתומים שאמרו, קטנים או אפילו גדולים? תקנתא היא דעבוד רבנן גבי יתמי, לקטנים עבוד רבנן, לגדולים לא עבוד רבנן, או דלמא משום דלא מסיק אדעתא דמלוה דמית ליה ונפלי נכסי קמי יתמי, דהוה ליה נועל דלת, הלכך אפילו גדולים נמי?	בעי רב אחדבוי בר אמי:											ד
יתומין שאמרו - גדולים, וא"צ לומר קטנים.	ת"ש, דתני אביי קשישא:									!		ג
ודלמא הני מילי לענין שבועה, דגדול במילי דאבוה כקטן דמי, אבל לענין זיבורית לא.										ז		ג
והלכתא: יתומין שאמרו - גדולים, וא"צ לומר קטנים, בין לשבועה בין לזיבורית.												ד
אין נפרעין מנכסים משועבדים במקום שיש בני חורין.												ג
במתנה היא? תקנתא הוא דעבוד רבנן משום פסידא דלקוחות, אבל מתנה דליכא פסידא דלקוחות לא, או דלמא מתנה נמי, אי לאו דאית ליה הנאה מיניה לא יהיב ליה מתנה, והלכך כי פסידא דלקוחות דמי?	בעי רב אחדבוי בר אמי:											ד
שכיב מרע שאמר תנו מאתים זוז לפלוני וג' מאות לפלוני וד' מאות לפלוני, אין אומרים כל הקודם בשטר זכה, לפיכך יצא עליו שט"ח - גובה מכולן, אבל אם אמר תנו מאתים זוז לפלוני ואחריו לפלוני, ואחריו לפלוני, אומרים כל הקודם בשטר זכה, לפיכך יצא עליו שט"ח - גובה מן האחרון, אין לו - גובה משלפניו, אין לו - גובה משלפני פניו וא"ג דקמא בינונית ובתרא זיבורית, מזיבורית גבי, מבינונית לא גבי	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי, ת"ש:									ז		ד
ש"מ, במתנה נמי עבוד רבנן תקנתא										ז		ג
הכא במאי עסקינן - בבעל חוב.										!		ד
והא תנו קאמר										ז		ג
תנו בחובי.										!		ג
וליהוי שטרא דמאן קדים?										ז		ג
דליכא שטרא.										!		ג
והא כל הקודם בשטר קאמר										ז		ג
בשטר פקדתא.										!		ג
ואב"א: אפילו מתנה נמי, ולא קשיא, מאי גובה מן האחרון? אין נפסד אלא אחרון.										!		ד
ואב"א: דשוו כולהו להדדי.										!		ד
אין מוציאין לאכילת פירות.												ג
מאי טעמא?												ג
לפי שאין כתובין.	עולא אמר ריש לקיש:									!		ד

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-הניזקין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא מזון האשה והבנות דכמאן דכתיבי דמו	מימרא	רבי אבא לעולא:											
אין מוציאין	מימרא	וקתני:											
התם מעיקרא הכי אתקון, כתובין הן אצל בני חורין, ואין כתובין הן אצל משועבדין.	מימרא	א"ל: [עולא]											
לפי שאין כתובין.	מימרא	וכן אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן:											
והא מזון האשה והבנות דכמאן דכתיבי דמו	מימרא	רבי זירא לרב אסי:											
אין מוציאין	מימרא	וקתני:											
מעיקרא הכי אתקון, כתובין הן אצל בני חורין, ואין כתובין הן אצל משועבדין.	מימרא	א"ל: [רב אסי]											
לפי שאין קצובין.	מימרא	רבי חנינא:											
לרבי חנינא, קצובין וכתובין בעי, או דלמא קצובין ואע"פ שאין כתובים?	מימרא	איבעיא להו:											
מי שמת והניח שתי בנות וכן, וקדמה הראשונה ונטלה עישור נכסים, ולא הספיקה שניה לגבות עד שמת הבן, א"ר יוחנן: שניה ויתרה	מימרא	ת"ש, דאיתמר: [רבי יוחנן]											
גדולה מזו אמרו, מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למוזנות, ואת אמרת שניה ויתרה	מימרא	א"ל ר' חנינא:											
והא פרנסה דמיקץ קייצא, מיכתב לא כתיבא, וקא מוציאיה.	מימרא												
שאני פרנסה, כיון דאית לה קלא, כמאן דכתיבא דמי.	מימרא												
מתו - בנותיהן נזונות מנכסים בני חורין, והיא נזונת מנכסים משועבדים, מפני שהיא כבעלת חוב	מימרא	מתיב רב הונא בר מנחם:											
הכא במאי עסקינן - בשקנו מידו.	מימרא												
אי הכי, בנות נמי?	מימרא												
בשקנו לזו ולא קנו לזו.	מימרא												
מאי פסקא?	מימרא												
בת אשתו דהואי בשעת קנין - מהני לה קנין, בתו דלא הואי בשעת קנין - לא מהני לה קנין.	מימרא												
מי לא עסקינן דהוה תרוייהו בשעת קנין, והיכי דמי? דגרשה ואהדרה	מימרא												
אלא, בתו דבתנאי בית דין קאכלה - לא מהני לה קנין, בת אשתו דלאו - בתנאי בית דין קאכלה - מהני לה קנין.	מימרא												
וכי מיגרע גרעה?	מימרא												
אלא, בתו כיון דבתנאי בית דין קאכלה, אימר צררי אתפסה.	מימרא												
אימתי? בזמן שקדם מקחו של שני לשבחו של ראשון, אבל קדם שבחו של ראשון למקחו של שני - גובה מנכסים משועבדים	מימרא	ת"ש, א"ר נתן:											
אלמא משום דלא קדים הוא	מימרא												
תנאי היא	מימרא												
אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות ולמזון אשה והבנות מנכסים משועבדים, מפני תיקון העולם, לפי שאין כתובין	מימרא	דתניא: [ת"ק]											
וכי מה תיקון העולם יש בזו? והלא אין קצובין.	מימרא	רבי יוסי:											
והמוצא מציאה לא ישבע.	מימרא												
שני כיסין קשורין מצאת לי, והלה אומר לא מצאתי אלא אחד - נשבע. שני שוורים קשורין מצאת לי, והלה אומר לא היה אלא אחד - אינו נשבע מ"ט? שוורין מנתחי מהדדי, כיסין לא מנתחי מהדדי. שני שוורין קשורין מצאת, והלה אומר מצאתי והחזרתי לך אחד מהן - הרי זה נשבע.	מימרא	רבי יצחק:											
ור' יצחק לית ליה המוצא מציאה לא ישבע מפני תיקון העולם?	מימרא												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הוא דאמר כרבי אליעזר בן יעקב												נא:
פעמים שאדם נשבע על טענת עצמו, כיצד? מנה לאביך בידי והאכלתיו פרס - הרי זה נשבע, וזה הוא שנשבע על טענת עצמו	דתניא ר' אליעזר בן יעקב:											נא:
אינו אלא כמשיב אבידה ופטור.	הכמים:											נא:
ורבי אליעזר בן יעקב לית ליה משיב אבידה פטור?												נא:
בטוענו קטן.	רב:											נא:
קטן מידי ממשא אית ביה?												נא:
אין נשבעין על טענת חרש, שוטה וקטן	והתנן:											נא:
מאי קטן - גדול, ואמאי קרי ליה קטן? דלגבי מילי דאביו קטן הוא.												נא:
אי הכי, טענת עצמו? טענת אחרים הוא												נא:
טענת אחרים והודאת עצמו.												נא:
כולהו טענתא נמי טענת אחרים והודאת עצמו נינהו												נא:
אלא בדבריה קמפלגי												נא:
מפני מה אמרה תורה מודה מקצת הטענה ישבע? חזקה אין אדם מעיז פניו בעל חובו, והאי בכליה בעי למכפריה ליה, והאי דלא כפריה - משום דאין אדם מעיז פניו בעל חובו, ובכוליה בעי דלודי ליה, והאי דלא אודי ליה - אישתמוטי הוא דקא משתמיט ליה, סבר עד דהווי לי זווי ופרענא ליה, ואמר רחמנא: רמי שבועה עליוה כי היכי דלודי ליה בכליה	דאמר רבה:											נא:
"ל"ש בו ול"ש בבנו אינו מעיז, והילכך לאו משיב אבידה הוא	ר' אליעזר בן יעקב סבר:											נא:
בו הוא דאינו מעיז, אבל בבנו מעיז, ומדלא מעיז, משיב אבידה הוא.	רבנן סברי:											נא:
יתומין שסמכו אצל בעל הבית, או שמינה להן אביהן אפטרופוס - חייב לעשר פירותיהם.												נב:
אפטרופוס שמינהו אבי יתומים - ישבע, מינוהו ב"ד - לא ישבע	[ת"ק]											נב:
חילוף הדברים.	אבא שאול:											נב:
(במדבר י"ח) אתם - ולא שותפין, אתם - ולא אריסין, אתם - ולא אפטרופין ולא התורם את שאינו שלן	ורמינהו:											נב:
לא קשיא: כאן להאכיל, כאן להניח	רב חסדא:											נב:
האפטרופין תורמין ומעשרין, להאכיל ולא להניח ומוכרין להן בהמה, עבדים ושפחות, בתים, שדות וכרמים, להאכיל אבל לא להניח ומוכרין להן פירות, יינות, שמנים וסלתות, להאכיל אבל לא להניח ועושיין להן לולב וערבה וסוכה וציצית, וכל דבר שיש לו קצבה - לאיתווי שופר ולוקחין להם ספר תורה, תפילין ומזוזות, וכל דבר שיש לו קצבה - לאיתווי מגילה ואין פוסקין עליהם צדקה, ואין פודין עליהן את השבויין, ולא כל דבר שאין לו קצבה - לאיתווי תנחומי אבליים ואין אפטרופין רשאים לדון לחוב ולזכות בנכסי יתומים.	והתניא:											נב:
לזכות אמאי לא?												נב:
אלא, לחוב על מנת לזכות בנכסי יתומים.												נב:
ואין אפטרופין רשאים למכור ברחוק ולגאול בקרוב, ברעה - ולגאול ביפה מ"ט? דדלמא משתדפין.												נב:
ואין אפטרופין רשאים למכור שדות וליקח עבדים, אבל מוכרין עבדים ולוקחין בהן שדות	[ת"ק]											נב:
אף לא למכור עבדים וליקח שדות מ"ט? דלמא לא משפין.	רבן שמעון בן גמליאל:											נב:
ואין אפטרופין רשאים להציא עבדים לחירות, אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות	[ת"ק]											נב:
אומר אני: אף הוא נותן דמי עצמו ויוצא, מפני שהוא כמוכרו לו	רבי:											נב:
וצריך להשב עמהן באחרונה	[ת"ק]											נב:
אינו צריך.	רבן שמעון בן גמליאל:											נב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אימור מציאה אשכח.	[רב נחמן]											◊	נב:
והא קא מפסיד												○	נב:
אמר להו: אייתו לי סהדי דמפסיד ואיסלקיניה	אמר להו: [רב נחמן]											◊	נב:
אפוטרופוס דמפסיד מסלקינן ליה.	דאמר רב הונא חברין משמיה דרב:											■	נב:
אפוטרופא דמפסיד, רב הונא אמר רב: מסלקינן ליה	דאיתמר: [רב הונא אמר רב]											◊	נב:
לא מסלקינן ליה.	דבי רבי שילא:											◊	נב:
והלכתא: מסלקינן ליה.												◊	נב:
אפוטרופוס שמיהו אבי יתומים - ישבע.	[ת"ק]											■	נב:
מאי טעמא?												^	נב:
אי לא דאית ליה הנאה מיניה לא הוה ליה אפוטרופוס, ומשום שבועה לא אתי לאמנועי.												!	נב:
מינוהו ב"ד - לא ישבע.	[ת"ק]											◊	נב:
מלתא בעלמא הוא דעביד לבי דינא, ואי רמית עליה שבועה אתי לאמנועי.												◊	נב:
חילוף הדברים.	אבא שאול:											◊	נב:
מ"ט?												^	נב:
מינוהו ב"ד ישבע, בההיא הנאה דקא נפיק עליה קלא דאיניש מהימנא הוא, דהא סמיך עליה בי דינא, משום שבועה לא אתי לאמנועי												!	נב:
מינהו אבי יתומים לא ישבע	[אבא שאול]											◊	נב:
מילתא בעלמא הוא דעבדי להדדי, ואי רמית עליה שבועה אתי לאמנועי.												◊	נב:
רב חנן בר אמי אמר שמואל:												◊	נב:
זה וזה ישבע	תניא, רבי אלעזר בן יעקב:											◊	נב:
והלכה כדבריו.												■	נב:
אפוטרופוס שמיהו אבי יתומים - ישבע, מפני שהוא נושא שכר.	תני רב תחליפא בר מערבא קמיה דר' אבהו:											◊	נב:
את אייתת קבא וכיילת ליה?	אמר ליה: [רבי אבהו]											◊	נב:
אלא אימא: מפני שהוא כנושא שכר.	[רבי אבהו]											◊	נב:
המטמא, והמדמע, והמנסך, בשוגג - פטור, במזיד - חייב.												■	נב:
מנסך - רב אמר: מנסך ממש	איתמר: [רב]											◊	נב:
מערב.	שמואל:											◊	נב:
מ"ד מערב, מ"ט לא אמר מנסך?												◊	נב:
מנסך קם ליה בדרבה מיניה.	אמר לך: [רב]											!	נב:
ואידך?												◊	נב:
כדרכי ירמיה	[שמואל]											!	נב:
משעת הגבהה הוא דקנה, מתחייב בנפשו לא הוי עד שעת ניסוך.	דא"ר ירמיה:											!	נב:
ולמאן דאמר מנסך, מ"ט לא אמר מערב?												◊	נב:
אמר לך מערב היינו מדמע.	[רב]											!	נב:
ואידך?												◊	נב:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
קנסא הוא, ומקנסא לא ילפינן.	[שמואל]										!	◇
ולמאן דיליף קנסא מקנסא, כל הני למה לי?											!	◇
צריכא, דאי תנא מטמא, אי תרומה - הוה אמינא משום דקא מפסיד ליה לגמרי, ואי מטמא חולין - משום דאסור לגרום טומאה לחולין שבארץ ישראל, אבל מדמע אימא לא. ואי אשמעינן מדמע, משום דשכיח, אבל מטמא דלא שכיח - אימא לא. ואי אשמעינן מטמא ומדמע, משום דלא קים ליה בדבריה מיניה, אבל מנסך דקים ליה בדבריה מיניה - אימא לא, קא משמע לן כדרבי ירמיה.											!	◇
בראשונה היו אומרים המטמא והמנסך, חזרו לומר אף המדמע	ולאה דתני אבוה דר' אבין:										!	◇
כל הני למה לי?											!	◇
צריכא, דאי אשמעינן מטמא, משום דלא קים ליה בדבריה מיניה, אבל מנסך דקים ליה בדבריה מיניה - אימא לא ואי אשמעינן מנסך, משום דקא מפסיד ליה לגמרי, אבל מטמא דלא מפסיד ליה לגמרי - אימא לא ואי אשמעינן הני תרתי, משום דהפסד מרובה, אבל מדמע דהפסד מועט - אימא לא, צריכא.											!	◇
דבר תורה אחד שוגג ואחד מזיד - חייב מאי טעמא? היוק שאינו ניכר שמיה היוק, ומה טעם אמרו בשוגג פטור? כדי שידועו.	חזקיה:										!	◇
אי הכי, אפילו במזיד נמי?											!	◇
השתא לאוויקי קא מכיין, אודועי לא מודע ליה?											!	◇
דבר תורה אחד שוגג ואחד מזיד - פטור מאי טעמא? היוק שאינו ניכר לא שמיה היוק, ומה טעם אמרו במזיד חייב? שלא יהא כל אחד ואחד הולך ומטמא טהרותיו של חברו, ואומר פטור אני.	רבי יוחנן:										!	◇
הכהנים שפגלו במקדש, מזידיים - חייבין	תנן:										!	◇
מפני תיקון העולם	ותני עלה:										!	◇
ואי אמרת היוק שאינו ניכר שמיה היוק, האי שוגגין פטורין מפני תיקון העולם מיבעי ליה											!	◇
הכי נמי קאמר: מזידין - חייבין הא שוגגין - פטורין, מפני תיקון העולם.											!	◇
העושה מלאכה במי חטאת ובפרת חטאת - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	מתירבי רבי אלעזר:										!	◇
ואי אמרת היוק שאינו ניכר שמיה היוק, בדיני אדם נמי לחייב											!	◇
פרה - שהכניסה לרבקה על מנת שתניק ותדוש, מי חטאת - ששקל בהן משקלות.	הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: [רבי אלעזר]										!	◇
מי חטאת ששקל בהן משקלות - כשרה	והאמר רבא:										!	◇
לא קשיא: הא בגופן, הא בכנגדן.											!	◇
בגופן מעשה קא עביד בהו, ואי היוק שאינו ניכר שמיה היוק, בדיני אדם נמי לחייב											!	◇
אלא, אידי ואידי בכנגדן, ולא קשיא: הא דאסח דעתיה, הא דלא אסח דעתיה.											!	◇
גזל מטבע ונפסל, תרומה - ונטמאת, חמץ - ועבר עליו הפסח, אומר לו הרי שלך לפניך	מתירבי רב פפא:										!	◇
ואי אמרת היוק שאינו ניכר שמיה היוק, האי גזלן הוא, ממונא מעליא בעי שלומן											!	◇
תיבתא.											!	◇
לימא כתנאי:											!	◇
המטמא, והמדמע, והמנסך, אחד שוגג ואחד מזיד - חייב, דברי ר"מ	[רבי מאיר]										!	◇
בשוגג - פטור, במזיד - חייב	רבי יהודה:										!	◇
מאי לאו בהא קמיפלגי											!	◇
היוק שאינו ניכר שמיה היוק	דמר סבר: [רבי מאיר]										!	◇
לא שמיה היוק	ומר סבר: [רבי יהודה]										!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דכולי עלמא - היוק שאינו ניכר לא שמיה היוק, והכא בקנסו שוגג אטו מזיד קא מיפלגי	רב נחמן בר יצחק:											גג
קנסו שוגג אטו מזיד	דמר סבר: [רבי מאיר]									♣	■	גג
לא קנסו שוגג אטו מזיד.	ומר סבר: [רבי יהודה]									♣	■	גג
ורמי דרבי מאיר אדרבי מאיר, ורמי דרבי יהודה אדרבי יהודה										?		גג
המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]									♣	■	גג
בשוגג - יאכל למוצאי שבת, במזיד - לא יאכל עולמית	רבי יהודה:									♣	■	גג
בשוגג - יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו, במזיד - לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים	רבי יוחנן הסנדלר:									♣	■	גג
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה										?		גג
דר"מ אדרבי מאיר לא קשיא, כי קניס - בדרבנן, בדאורייתא - לא קניס.										!		גג
והא מנסך דאורייתא הוא, וקא קניס										?		גג
משום חומרא דעבודת כוכבים קנס ליה.										!		גג
דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא, כי לא קניס - בדרבנן, בדאורייתא - קניס.										!		גג
והא מנסך דאורייתא, ולא קניס										?		גג
משום - חומרא דעבודת כוכבים מיבדל בדילי מיניה.										!		גג
ורמי דרבי מאיר אדר"מ בדאורייתא										?		גג
הנוטע בשבת, בשוגג - יקיים, במזיד - יעקר, ובשביעית, בין בשוגג בין במזיד - יעקר, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]									♣	■	גג
בשביעית, בשוגג - יקיים, במזיד - יעקר, ובשבת, בין בשוגג בין במזיד - יעקר	רבי יהודה:									♣	■	גג
ולטעמך, תקשה לך היא גופה, מכדי הא דאורייתא והא דאורייתא, מאי שנא שבת ומאי שנא שביעית? אלא התם כדקתני טעמא, א"ר מאיר, מפני מה אני אומר: בשבת בשוגג - יקיים, במזיד - יעקר, ובשביעית בין בשוגג בין במזיד - יעקר? מפני שישראל מונין לשביעית, ואין מונין לשבתות.										!		גג
דבר אחר: נחשדו ישראל על השביעית, ולא נחשדו על השבתות.										!		גג
מאי דבר אחר?										?		גג
ה"ק: וכי תימא, שבת נמי זימנין דמיקלע יום ל' בשבת, דאי נטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא, ואי לא - לא סלקא ליה שתא, ת"ש, דבר אחר: נחשדו ישראל על השביעית, ולא נחשדו על השבתות.										!		גג
דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא, באתריה דרבי יהודה חמירא להו שביעית, דההוא דאמר ליה לחתירו: דייר בר דיירתא אמר ליה: אנא לא אכלי פירי דשביעית כוותך.										!		גג
אכל תרומה טמאה - משלם חולין טהורין	תא שמע:									■	?	גג
שילם חולין טמאים, מהו? אמר סומכוס משום ר"מ: בשוגג - תשלומיו תשלומין, במזיד - אין תשלומיו תשלומין	[סומכוס משום ר"מ]									♣	■	גג
אחד זה ואחד זה - תשלומיו תשלומין, וחוזר ומשלם חולין טהורים	חכמים:									♣	■	גג
והוינן בה, במזיד אמאי אין תשלומיו תשלומין? תבא עליו ברכה, דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה בימי טומאתו, וקא משלם ליה מידי דחזי ליה בימי טומאתו										?	?	גג
חסורי מחסרא והכי קתני: אכל תרומה טמאה - משלם כל דהו, אכל תרומה טהורה - משלם חולין טהורים	ואמר רבא, ואמרי לה כד:									!	■	גג
שילם חולין טמאין, מהו? סומכוס אומר משום ר"מ: בשוגג - תשלומיו תשלומין, במזיד - אין תשלומיו תשלומין	[סומכוס משום ר"מ]									!	■	גג
אחד זה ואחד זה - תשלומיו תשלומין, וחוזר ומשלם חולין טהורין	חכמים:									!	■	גג
הכא בקנסו שוגג אטו מזיד איכא בינייהו	ואמר רב אחא בריה דרב איקא:									■	?	גג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין, אנן ניקום וליקנסיה?												◊	נד.
דם שנטמא וזרקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה	ת"ש:		◊										נד.
הכי השתא, התם גברא לכפורי קא מכוין, אנן ניקום ונקנסיה?	אמר לך ר"מ:												נד.
המעשר בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל	תא שמע:		◊										נד.
הכי השתא, התם גברא לתקוני קא מיכוין, אנן ליקום וליקנסיה?													נד.
המטביל כלים בשבת, בשוגג - ישתמש בהן, במזיד - לא ישתמש בהן	תא שמע:		◊										נד.
הכי השתא, התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין, אנן ליקום וליקנסיה?													נד.
ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה בדרבנן			◊										נד.
נפלו ונתפצעו, אחד שוגג ואחד מזיד - לא יעלו, דברי ר"מ ורבי יהודה	דתניא: [ר"מ ורבי יהודה]		◊										נד:
בשוגג - יעלו, במזיד - לא יעלו	רבי יוסי ורבי שמעון:		◊										נד:
והא הכא דמדאורייתא חד בתרי בטל, ורבנן הוא דגזור, וקא קניס ר' יהודה			◊										נד:
התם היינו טעמא דר' יהודה, משום דאתי לאיערומי.													נד:
ורמי דרבי יוסי אדרבי יוסי			◊										נד:
נטיעה של ערלה ושל כלאי הכרם שנתערבו בנטיעות אחרות - הרי זה לא ילקט, ואם ילקט - יעלו באחד ומאתים, ובלבד שלא יתכוין ללקט	דתנן: [ת"ק]		◊										נד:
אף המתכוין ללקט - יעלו באחד ומאתים	רבי יוסי:		◊										נד:
חזקה אין אדם אוסר את כרמו בנטיעה אחת.	הא אתמר עלה, אמר רבא:												נד:
חזקה אין אדם אוסר את כרמו בנטיעה אחת.	וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן:												נד:
הכהנים שפגלו במקדש, מזידין - חייבין.													נד:
היה עושה עמו בטהרות, ואמר לו טהרות שעשיתי עמך נטמאו, היה עושה עמו בזבחים, וא"ל זבחים שעשיתי עמך נתפגלו - נאמן. אבל אמר לו טהרות שעשיתי עמך ביום פלוני נטמאו, וזבחים שעשיתי עמך ביום פלוני נתפגלו - אינו נאמן.	ת"ר:												נד:
מאי שנא רישא, ומאי שנא סיפא?													נד:
כל שבידו נאמן.	אביי:												נד:
כגון דאשכחיה ולא אמר ליה ולא מידי, ולבתר הכי אשכחיה ואמר ליה.	רבא:												נד:
ההוא דאמר ליה לחבריה: טהרות שעשיתי עמך ביום פלוני נטמאו, אתא לקמיה דרבי אמי													נד:
שורת הדין אינו נאמן.	אמר ליה: [רבי אמי]												נד:
רבי, אתה אומר כן?	אמר לפניו רבי אסי:												נד:
מה אעשה שהתורה האמינתו.	הכי אמר ר' יוחנן משום רבי יוסי:												נד:
היכן האמינתו?													נד:
כהן גדול ביוה"כ יוכיח, דכי אמר פגול - מהימן, ומנא ידעינן? והכתיב: (ויקרא ט"ז) וכל אדם לא יהיה באהל מועד אלא לאו משום דמהימן.	רבי יצחק בר ביסנא:												נד:
ודלמא דשמעניה דפגיל													נד:
אי לאו דמהימן, אע"ג דשמעניה נמי לא מהימן, דדלמא לבתר הכי קאמר.													נד:
ודלמא דחזיניה בפישפש													נד:
קשיא.													נד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
ההוא דאתא לקמיה דרבי אמי, אמר ליה: ספר תורה שכתבתי לפלוני, אזכרות שלו לא כתבתים לשמן														◊
ספר תורה ביד מי?	אמר ליה: [רבי אמי]													◊
אמר ליה: ביד לוקח														◊
נאמן אתה להפסיד שכרך, ואי אתה נאמן להפסיד ספר תורה.	אמר ליה: [רבי אמי]													◊
נהי דהפסיד שכר אזכרות, שכר דספר תורה כוליה מי הפסיד?	אמר ליה רבי ירמיה:													◊
אין, שכל ספר תורה שאין אזכרות שלו כתובות לשמן - אינו שוה כלום.	אמר ליה: [רבי אמי]													◊
וליעבר עלייהו קולמוס וליקדשיה														◊
כמאן? נימא דלא כרבי יהודה														◊
הרי שהיה צריך לכתוב את השם, ונתכוון לכתוב יהודה ולא הטיל בו דלת - מעביר עליו קולמוס ומקדשו, דברי רבי יהודה	דתנן: [רבי יהודה]													◊
אין השם מן המובחר	הכמים:													◊
אפילו תימא רבי יהודה, עד כאן לא קאמר רבי יהודה - אלא בחדא אזכרה, אבל דכולי ספר תורה לא, משום דמיהזי כמנומר.														◊
ההוא דאתא לקמיה דר' אבהו, א"ל: ס"ת שכתבתי לפלוני, גוילין שלו לא עיבדתים לשמן														◊
ספר תורה ביד מי?	אמר לו: [רבי אבהו]													◊
א"ל: ביד לוקח														◊
מתוך שאתה נאמן להפסיד שכרך, אתה נאמן להפסיד ספר תורה.	אמר לו: [רבי אבהו]													◊
ומאי שנא מדרבי אמי?														נה.
התם איכא למימר טעין בדר' ירמיה, הכא כיון דקא מפסיד כוליה אגריה ואתא ואמר, אימור קושטא קאמר.														נה.
על החרשת שהשיאה אביה - שהיא יוצאה בגט	העיד רבי יוחנן בן גודגדא:													מ
ועל קטנה בת ישראל שנשאת לכהן - שאוכלת בתרומה, ואם מתה - בעלה יורשה														נה.
ועל המריש הגזול שבנאו בבירה - שיטול את דמיו, מפני תקנת השבים														נה.
ועל חטאת הגזולה שלא נודעה לרבים - שהיא מכפרת, מפני תיקון המזבח.														נה.
מעדותו של רבי יוחנן בן גודגדא, אמר לעדים ראו גט זה שאני נותן לה, וחזר ואמר לה כנסי שטר חוב זה - הרי זו מגורשת, מי לא אמר ר' יוחנן בן גודגדא לא בעינן דעתה? ה"נ לא בעינן דעתה.	רבא:													נה.
פשיטא														נה.
מהו דתימא, כיון דאמר כנסי שטר חוב זה בטולי בטליה, קמ"ל, אם איתא דבטליה - לעדים הוה אמר להו, והאי דקאמר הכי - משום כיסופא.														נה.
ועל קטנה בת ישראל.														נה.
ואילו חרשת לא אכלה														נה.
מ"ט?														נה.
גזירה שמא יאכיל חרש בחרשת.														נה.
וליכול, קטן אוכל נבלות הוא														נה.
גזירה שמא יאכיל חרש בפיקחת.														נה.
ולאכול בתרומה דרבנן														נה.
גזירה שמא אתי לאכול בתרומה דאורייתא.														נה.

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ועל המריש הגזול שבנאו.												
גזל מריש ובנאו בבירה, ב"ש אומרים: מקעקע כל הבירה כולה ומחזיר מריש לבעליו	תנו רבנן: [בית שמאי]											
אין לו אלא דמי מריש בלבד, משום תקנת השבין.	בית הלל:											
ועל חטאת הגזולה כל'.												
דבר תורה בין נודעה ובין לא נודעה - אינה מכפרת, מ"ט? יאוש כדי לא קני, ומה טעם אמרו לא נודעה מכפרת? שלא יהו כהנים עצבין.	עולא:											
והאנן מפני תיקון המזבח תנן	אמרי ליה רבנן לעולא:											
כיון דכהנים עצבין, נמצא מזבח בטל.	אמר להם: [עולא]											
דבר תורה בין נודעה בין לא נודעה - מכפרת, מאי טעמא? יאוש כדי קני, ומה טעם אמרו נודעה אינה מכפרת? שלא יאמרו מזבח אוכל גזילות.	רב יהודה:											
בשלמא לעולא, היינו דקתני חטאת, אלא לרב יהודה, מאי איריא חטאת? אפי' עולה נמי												
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא עולה דכליל היא, אלא אפי' חטאת נמי, דחלב ודם הוא דסליק לגבי מזבח ואידך כהנים אכלי ליה, אפי' הכי גזור, שלא יאמרו מזבח אוכל גזילות.												
על חטאת הגזולה שלא נודעה לרבים - שהיא מכפרת, מפני תיקון המזבח	תנן:											
בשלמא לעולא ניחא, אלא לרב יהודה איפכא מיבעי ליה												
הכי נמי קאמר: לא נודעה - מכפרת, נודעה - אינה מכפרת, מפני תיקון המזבח.												
גנב והקדיש ואחר כך טבח ומכר - משלם תשלומי כפל, ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה	מתיב רבא:											
בחזין כי האי גוונא ענוש כרת	ותני עלה:											
ואי אמרת יאוש כדי לא קני, כרת מאי עבידתיה?												
כרת מדבריהם.	רב שיזבי:											
אחיכו עליה, כרת מדבריהם מי איכא?												
גברא רבה אמר מילתא לא תחוכו עלה, כרת שעל ידי דבריהן באתה לו, אוקמוה רבנן ברשותיה כי היכי דליחייב עלה.	אמר להו רבא:											
הא וודאי קא מיבעיא לי, כי אוקמוה רבנן ברשותיה, משעת גניבה או משעת הקדישה?	רבא:											
למאי נפקא מינה?												
לגיוזתיה וולדותיה												
מאי?												
מסתברא, משעת הקדישה, שלא יהא חוטא נשכר.	הדר אמר רבא:											
לא היה סיקריקון ביהודה בהרוגי מלחמה, מהרוגי המלחמה ואילך יש בה סיקריקון.												
כיצד? לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבעל הבית - מקחו בטל, מבעל הבית וחזר ולקח מסיקריקון - מקחו קיים.												
לקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה - מקחו בטל, מן האשה וחזר ולקח מן האיש - מקחו קיים.												
זו משנה ראשונה.												
הלוקח מסיקריקון נותן לבעלים רביע אימתי? בזמן שאין בידן ליקח, אבל יש בידן ליקח - הן קודמין לכל אדם.	ב"ד של אחריהם אמרו:											
רבי הושיב בית דין ונמנו, שאם שהתה בפני סיקריקון שנים עשר חדש - כל הקודם ליקח זכה, אבל נותן לבעלים רביע.	[רבי]											
השתא בהרוגי המלחמה לא היה בה סיקריקון, מהרוגי מלחמה ואילך יש בה סיקריקון?												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
--	---

מימרא		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר				
גיטין-הניזקין	מימרא															
לא דנו בה דין סיקריקון קאמר	רב יהודה:														!	◇
ג' גזירות גזרו: גזרתא קמייתא - כל דלא קטיל ליקטלוהו, מציעתא - כל דקטיל לייתי ארבע זווי, בתרייתא - כל דקטיל ליקטלוהו	דאמר רבי אסי:														!	◇
הלכך קמייתא ומציעתא, כיון דקטלי - אגב אונסיה גמר ומקני, בתרייתא, אמרי: האידינא לישקול, למחר תבענא ליה בדינא.															!	